

سال پانزدهم، شماره ۵۲
زمستان ۱۳۹۴، صفحات ۱۸۷-۲۰۴

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر
فصلنامه علمی-پژوهشی فضای جغرافیایی

آرزو اسدی^۱
مسعود جلالی^۲

بررسی و ارزیابی روش‌های زمین‌آماري گریجینگ در توزیع فضایی بارش (مطالعه موردی: شمال غرب کشور)

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۴/۰۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۰۳

چکیده

در این مطالعه به منظور انتخاب روش مناسب درونیابی برای معرفی تغییرات منطقه‌ای بارش، کارایی روش‌های زمین‌آماري مورد بررسی قرار گرفت. زمین‌آماري یکی از مهم‌ترین روش‌های برآورد توزیع مکانی بارش می‌باشد و برآورد دقیق آن در بسیاری از علوم حائز اهمیت می‌باشد. بدین منظور ابتدا داده‌های ماهانه بارش ۱۶ ایستگاه سینوپتیک از سایت سازمان هواشناسی و ۳۱ ایستگاه باران‌سنجی از سازمان آب منطقه‌ای استان آذربایجان شرقی در یک دوره آماری مشترک ۲۰ ساله (۱۹۸۶-۲۰۰۵) تهیه شد، در این تحقیق از روش‌های گریجینگ ساده (SK)، گریجینگ معمولی (OK)، گریجینگ عام (UK) جهت تخمین میانگین سالانه بارش شمال غرب کشور استفاده شده است. برای هر مدل نیم تغییر نمای مربوطه محاسبه و ترسیم شده و سپس ریشه متوسط مجذور خطاها و ضریب تعیین (R^2) بین مقادیر مشاهده‌ای و تخمین خطای نقشه‌های به دست آمد که از بین آن‌ها، یک نقشه به عنوان نقشه‌ی مناسب انتخاب شد. نتایج حاصله بر اساس معیار RMS و RMSE نشان دادند که از میان روش‌های زمین‌آماري مذکور، روش گریجینگ ساده مدل نمایی به دلیل دارا بودن معیار اندازه‌گیری خطای پایین‌تر و همچنین دارا بودن

E-mail: Arezoo_asadi@yahoo.com

۱- کارشناسی ارشد گروه جغرافیایی طبیعی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران.

۲- استادیار گروه جغرافیا دانشگاه زنجان.

ضریب تعیین (R^2) بیش‌تر نسبت به بقیه روش‌ها دقیق‌تر بوده و به‌عنوان مناسب‌ترین روش جهت تهیه‌ی نقشه‌ی عنصر بارش شمال‌غرب کشور در دوره آماری مورد مطالعه می‌باشد.

کلید واژه‌ها: روش‌های زمین‌آمار، کریجینگ، توزیع فضایی، بارش، شمال‌غرب کشور.

مقدمه

بارش از متغیرترین عناصر اقلیمی است. این تغییرات هم در بعد مکان و هم در بعد زمان در قالب اقلیم منطقه رخ می‌دهد. در این بین شمال‌غرب منطقه‌ای است که دارای پیچیدگی‌های توپوگرافیک و تنوع اقلیمی زیادی بوده، وجود دریای خزر در شرق، دریاچه ارومیه در غرب و ارتفاعات زاگرس، تالش و کوه‌های منفرد سهند و سبلان و... در اطراف را می‌توان عامل تنوع و پیچیدگی اقلیمی در منطقه دانست. این عنصر به لحاظ ایجاد جریانات سطحی، تأثیر بر سفره‌های آب زیرزمینی و به‌عنوان منبع مهم در تغذیه رودها و چشمه‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و از مهم‌ترین عناصر اقلیمی است که در تعیین نقش و پراکندگی دیگر عناصر اقلیمی می‌تواند موثر باشد. امروزه به‌دلیل کمبود ایستگاه‌های هواشناسی بسیاری از محققان به‌منظور برآورد نقطه و بهترین مدل پیش‌بین بارش از روش‌های متعددی استفاده می‌کنند. یکی از این روش‌ها که کاربرد زیادی دارد و نسبت به پیش‌بینی سایر مدل‌ها نتایج بهتری می‌دهد روش‌های زمین‌آمار می‌باشد. زمین‌آمار در مفهوم اروپایی آن به شاخه‌ای از علم آمار گفته می‌شود که مبتنی بر «نظریه متغیرهای ناحیه‌ای» است و با متغیرها یا داده‌های فضایی سروکار دارد، از این‌رو با آمار فضایی مترادف است؛ اما در مفهوم آمریکایی، به کاربرد تمام روش‌های آماری در علوم زمین از جمله آمار کلاسیک و آمار فضایی اطلاق می‌شود. تعریف اخیر از زمین‌آمار به مراتب کلی‌تر و وسیع‌تر از تعریف قبلی می‌باشد. آنچه واضح است این است که آمار فضایی کاربرد زیادی در زمین‌آمار داشته و پایه و اساس خود را مدیون زمین‌آمار می‌باشد (شهابی‌فر، ۱۳۸۲: ۸۷).

امروزه قابلیت سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی در تحلیل زمانی و مکانی داده‌های زمینی بر هیچ‌کسی پوشیده نیست، با افزایش توجه به این شاخه از علم، صحت و دقت داده‌ها نیز اهمیت ویژه‌ای یافته است. به‌طور عمده یکی از کاربردهای GIS به‌کارگیری و تحلیل منابع خطا در اطلاعات و نهایتاً تهیه مدل می‌باشد؛ بنابراین شناخت منبع، میزان و ماهیت هر خطا اولین استراتژی جهت کاهش خطا می‌باشد. از جمله خطاهایی که بر روی داده‌های نقطه‌ای بار می‌شود، خطای مربوط به نحوه درونیابی آن‌ها جهت تهیه یک نقشه رستری برای ورود به GIS می‌باشد. عمده این نوع خطاها مربوط به نامناسب بودن روش انتخابی جهت درونیابی می‌باشد. محققان بسیاری به مقایسه و ارزیابی

روش‌های مختلف درون‌یابی پرداخته‌اند که نشان‌دهنده اهمیت موضوع در کاهش خطای ناشی از انتخاب روش می‌باشد. تابیوس و همکاران (۱۹۸۶: ۳۶۵) برای برآورد توزیع بارش در منطقه‌ای از آمریکا، روش‌های تیسن، عکس فاصله، عکس وزنی فاصله، چندجمله‌ای درجه‌دو و کریجینگ را مقایسه کرده‌اند. نتایج نشانگر مناسب بودن روش کریجینگ در برازش مکانی بارندگی سالانه بوده است. لیبیل و همکاران (۱۹۸۷: ۲۱۲۳) در یک مطالعه موردی در سوئس فرانسه برای تعیین دقت برآورد مکانی بارش‌های ۱، ۲، ۴، ۶، ۱۲ و ۲۴ ساعته، روش‌های برازش اسپلاین، چندضلعی تیسن و کریجینگ را بررسی نموده‌اند. نتایج بررسی نشان داده که روش کریجینگ نسبت به روش‌های دیگر از دقت بیشتری برخوردار می‌باشد. هوسی و همکاران (۱۹۹۲: ۶۶۱-۶۷۶) برای برآورد متوسط بارندگی سالانه در منطقه کوهستانی جنوب نوادا و جنوب‌شرقی کالیفرنیا، از روش‌های عکس فاصله، کریجینگ، همبستگی خطی، همبستگی خطی لگاریتمی، متوسط همسایگی و کوکریجینگ استفاده کرده‌اند و به‌علت همبستگی بارندگی و ارتفاع در منطقه مورد مطالعه، روش کوکریجینگ (cokriging) را مناسب‌ترین روش تشخیص داده‌اند. پرودهوم و رید (۱۹۹۹: ۱۳۳۷-۱۳۵۶) برای یافتن یک روش ساده برای رسم نقشه متوسط حداکثر بارش روزانه در طول سال در نواحی کوهستانی اسکاتلند، روش‌های کریجینگ معمولی و کریجینگ تصحیح شده را انتخاب کرده و با مقایسه نتایج، روش کریجینگ را برای رسم نقشه نهایی برگزیده‌اند. هارگروو (۲۰۰۱) با کمک مدل رقومی ارتفاع در سوئیس و روش‌های مختلف اسپلاین، تخمین دقیقی از میانه و متوسط بارندگی را به‌دست آورده و اظهار داشته که این روش‌ها دقت مناسبی در برآورد مقادیر انتهایی بارندگی نداشته‌اند. رحیمی بندرآبادی (۱۳۷۹: ۱۵۰) کاربرد روش‌های زمین‌آماري را در برآورد بارندگی مناطق خشک و نیمه‌خشک شرق ایران مورد بررسی قرار داده و نشان داده که برای برآورد بارندگی ماهانه و سالانه روش TPSS با توان ۲ و با متغیر کمکی ارتفاع روش مناسبی می‌باشد. ثقفیان و همکاران (۱۳۸۴) اثر تراکم ایستگاه و تفکیک منطقه‌ای برآورد توزیع مکانی روزانه را بر روی بارندگی جنوب‌غرب ایران بررسی کرده و نتیجه گرفته‌اند که در مجموع روش TPSS مناسب‌تر بوده است. ولی با توجه به نزدیک بودن دقت روش‌ها انتخاب نهایی مناسب به هدف و زمان محاسبه وابسته می‌باشد. شمسایی و همکاران (۹۵: ۸۶-۱۳۸۶) برای ارزیابی روش‌های زمین‌آمار در برآورد توزیع مکانی بارندگی ناشی از توفان‌های بزرگ حوضه آبریز سد دز در محیط GIS از روش‌های درون‌یابی کریجینگ، کوکریجینگ، تابع پایه شعاعی و معکوس وزنی فاصله بهره‌برده است. نتایج نشان داده که با مقایسه معیارهای خطا، بررسی چشمی نقشه‌ها و تحلیل شرایط منطقه، در مجموع روش‌های کریجینگ نتایج منطقی‌تری ارائه می‌دهند. یزدانی و همکاران (۱۳۸۶: ۱۵-۲۱) با استفاده از شاخص‌های درصد بارش از میانگین، شاخص پراکندگی بارش و شاخص بارش معیار شده، خشک‌سالی‌های محدوده‌ی حوضه آبخیز زاینده‌رود و نواحی مجاور آن را در یک دوره ۳۲ ساله برای ۸۵ ایستگاه باران‌سنجی بررسی

کرده‌اند. ایشان جهت درون‌یابی از روش‌های زمین‌آمار بهره برده و با استفاده از تحلیل واریوگرامی که بهترین آن‌ها شبیه واریوگرام کروی بوده سود برده‌اند. در مرحله بعد، با استفاده از نرم‌افزار ILWIS و روش کریجینگ نقشه‌های خشک‌سالی سالانه را تعیین کرده‌اند. نتایج نشان داده که شاخص بارش معیار شده، کارایی h بهتری در حوضه‌ی آبخیز زاینده‌رود دارد. به‌طور کلی بررسی‌ها نشان داده که استفاده از روش‌های زمین‌آمار به‌عنوان ابزاری جهت تخمین توزیع فضایی داده‌های اقلیمی ضرورت داشته و می‌تواند در علوم مختلف زمین از جمله جغرافیا، زمین‌شناسی، هیدرولوژی و ... کاربرد فراوانی داشته باشد و به برنامه‌ریزان در زمینه‌های مختلف مدیریت محیطی کمک کند. لذا در این راستا در این مطالعه سعی شده که به‌منظور پهنه‌بندی‌های بارش شمال‌غرب از روش‌های زمین‌آمار استفاده شود.

مواد و روش‌ها

برای انجام این مطالعه از یک دوره آماری مشترک ۲۰ ساله (۲۰۰۵-۱۹۸۶) بارش ماهانه ۱۵ ایستگاه سینوپتیک و ۳۳ ایستگاه باران‌سنجی استفاده شده است. در این مطالعه منطقه شمال‌غرب در محدوده ۴۰-۳۶ درجه عرض شمالی و ۴۹-۴۴ درجه طول شرقی تعریف شده است. جهت برآورد فضایی بارش در منطقه شمال‌غرب کشور از روش‌های کریجینگ (ساده، معمولی و عام) در نرم‌افزار ArcGIS استفاده و نقشه‌های لازم تهیه شده است. به‌منظور طبقه‌بندی اقلیمی بارش از روش کریجینگ استفاده شده است. کریجینگ یک روش تخمین‌گر است که بر منطق میانگین متحرک وزن‌دار استوار می‌باشد و این تخمین‌گر به‌صورت زیر تعریف می‌شود (biau, 1999: 12-18):

$$Z_V = \sum_{i=1}^n \lambda_i Z_{V_i} \quad \text{رابطه (۱)}$$

در فرمول بالا Z_V پارامتر تخمینی، λ_i وزن یا اهمیت کمیت وابسته به نمونه i ام و Z_i پارامتر معلوم می‌باشد. این نوع کریجینگ را کریجینگ خطی می‌نامند زیرا ترکیب خطی از N داده است در استفاده از این تخمین‌گر Z باید از توزیع نرمال استاندارد برخوردار باشد. در صورتی که از توزیع نرمال استاندارد برخوردار نباشد با استفاده از تبدیل‌های غیرخطی که در محیط GIS مثلاً باکس-کاکس و غیره می‌توان تبدیل کرد. تخمین‌گر کریجینگ از زیرگروه‌های تخمین‌گرهای نارایب می‌باشد چون هم بدون خطا می‌باشد و هم واریانس که تخمین می‌زند حداقل است. لازمه برقراری شرط اول صفر بودن تخمین‌گر خطای میانگین می‌باشد. بدین ترتیب داریم:

$$E(Z_V - Z_V^*) = 0 \quad \text{رابطه (۲)}$$

که در آن Z_V مقدار پارامتر واقعی در نقطه معلوم با مختصات معلوم (در اینجا بارش) و Z_V^* مقدار پارامتر تخمینی در همان نقطه است.

رابطه ۲ را به شکل زیر هم می‌توان نوشت (NOEL: 1981: 313-332):

$$E(Z_V - \sum_{I=1}^N \lambda_I Z_{VI}) = 0 \quad \text{رابطه (۳)}$$

با توجه به رابطه بالا رابطه زیر را می‌توان تخمین زد:

$$E(Z_V) - E[\sum_{I=1}^N \lambda_I Z_{VI}] = 0 \quad \text{رابطه (۴)}$$

از طرفی $E(Z_V) = 0$ لذا می‌توان نتیجه گرفت:

$$M - \sum_{I=1}^N \lambda_I = 0 \quad \text{رابطه (۵)}$$

چون M مخالف صفر می‌باشد پس داریم:

$$\sum_{I=1}^N \lambda_I = 1 \quad \text{رابطه (۶)}$$

در نتیجه برای این که واریانس تخمین گریجینگ مینیمم شود لازم است ضرایب گریجینگ به حداقل برسد؛ و این امر با رعایت معادله ۶ صورت می‌پذیرد؛ زیرا شرط ناریب بودن گریجینگ محدودیت که مجموع ضرایب گریجینگ باید معادل یک باشد را به وجود می‌آورد (NOEL, 1981: 332-313).

روش‌های مختلف میان‌یابی بر اساس روش‌های ارزیابی متقابل بررسی و ارزیابی می‌شوند، سپس مقدار حذف‌شده با انجام روش‌های میان‌یابی که مراحل آن در بالا آورده شده برآورد و تخمین زده می‌شود. در ابتدا برای انجام میان‌یابی موزون می‌بایست پهنه مورد بررسی به‌طور منظم شبکه‌بندی شود سپس با تکرار عملیاتی میان‌یابی برای نقاط تلافی شبکه ارزش مقداری نقاط مجهول برآورده شود (حسنی پاک، ۱۳۸۹: ۳۴۵)، بنابراین برای ارزیابی این خطاها روش‌های متعددی وجود دارد. یکی از روش‌های معتبر به نام روش‌های متوالی موسوم است این روش بر اساس تکرار مراحل زیر صورت می‌پذیرد (عساکره، ۱۳۸۷: ۲۵-۴۲):

الف) حذف یک نقطه معلوم از مجموع داده‌ها، ب) به‌کارگیری نقاط باقی‌مانده برای برآورده نقطه حذف‌شده، ج) محاسبه خطای برآورد، د) تکرار مراحل فوق برای تمامی نقاط معلوم

آماره‌های تشخیصی شامل ریشه دوم مربعات خطا (RMS) و مقدار استاندارد شدگان (SRMS) به‌صورت زیر

محاسبه می‌شوند (همان منبع).

$$RMS = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{I=1}^N (Z^*(X_I) - Z(X_I))^2} \quad (۲)$$

$$RMSS = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{I=1}^N \frac{(Z^*(X_I) - Z(X_I))^2}{S^2}} = \frac{RMS}{S} \quad (۳)$$

$$MAE = \frac{1}{N} \sum_{I=1}^N |Z^*(X_I) - Z(X_I)| \quad (۴)$$

$$MBE = \frac{1}{N} \sum_{I=1}^N (Z^*(X_I) - Z(X_I)) \quad (۵)$$

در این فرمول

$Z^*(X_I)$: مقدار برآورده شده مقدار مورد نظر

$Z(X_I)$: مقدار اندازه‌گیری شده داده مورد نظر یا به عبارتی مقدار داده واقعی یا اولیه

N: تعداد داده‌ها

S: واریانس خطا

بهترین برآورد باید کم‌ترین RMS را داشته باشد و SRMS باید به یک نزدیک‌تر باشد اگر SRMS برابر با یک باشد به این معنی می‌باشد که RMS برابر با S می‌باشد؛ بنابراین خطای استاندارد برآورد اندازه مناسب و موثق از عدم قطعیت برآورد است (عساکره، ۱۳۸۷: ۲۵-۴۲). با این وجود RMS در تمامی روش‌ها قابل برآورد است اما SRMS تنها در روش کریجینگ قابل محاسبه و برآورد است.

برای تحلیل مکانی داده‌ها از نیم تغییرنگار^۳ مدل‌های مذکور استفاده شده است. اصلی‌ترین درون‌یابی، ارایه مدلی مناسب بر نیم تغییرنگار است تا به وسیله آن بتوان درون‌یابی را انجام داد (علیجانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۸). مدل‌های استفاده شده جهت برآورد شامل سه روش کریجینگ معمولی، ساده و عام با مدل‌های دایره‌ای^۴، گوسی^۵، کروی^۶ و نمایی^۷ می‌باشد. نتایج این بررسی در جدول (۱) قابل مشاهده است.

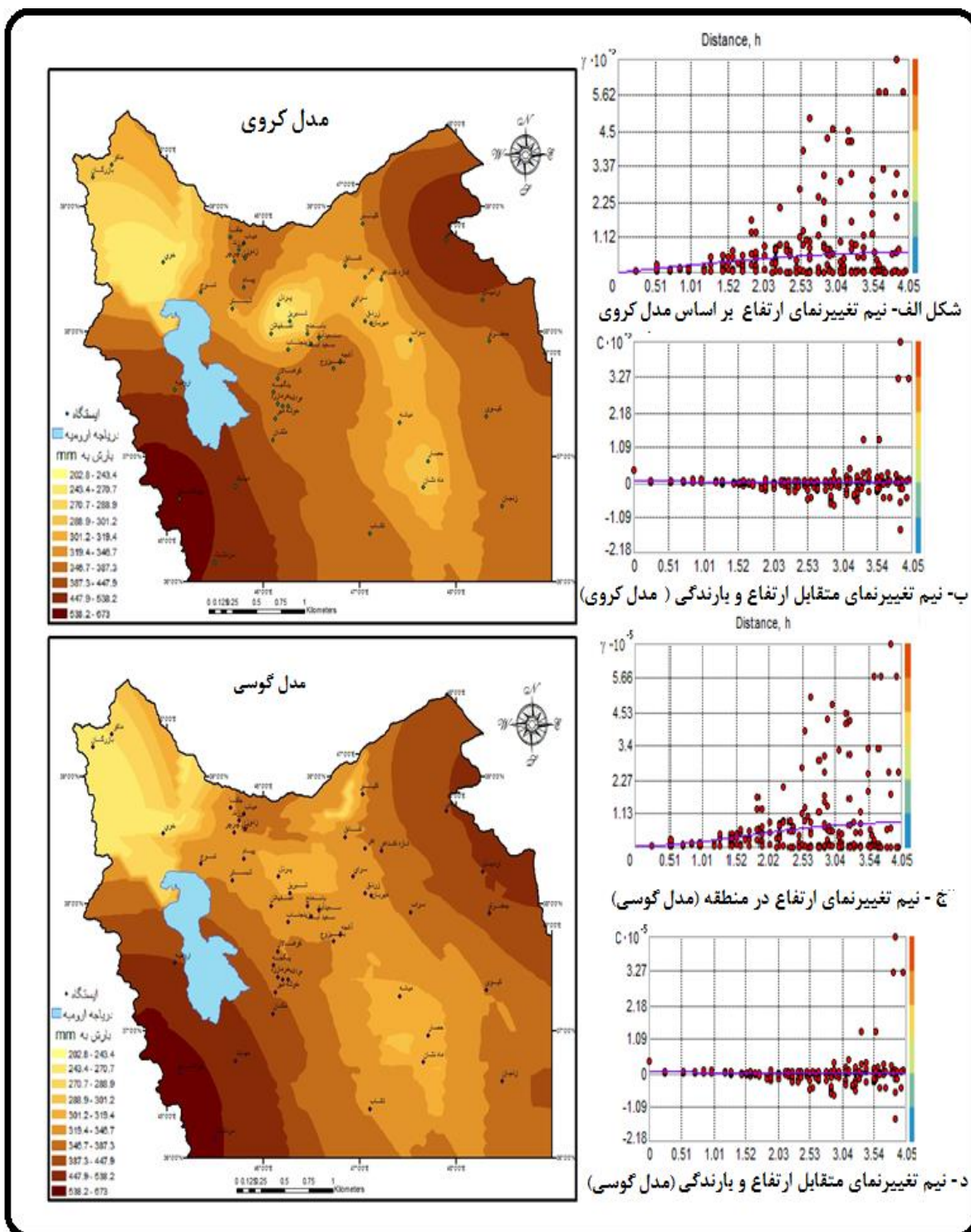
- 3- Semivariogram
- 4- Circler Model
- 5- Gaussian Model
- 6- Spherical model
- 7- Exponential model

جدول ۱- نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درونیابی به روش کریجینگ

روش	مدل - تابع	ریشه دوم میانگین مربع خطا	ضریب همبستگی	میانگین انحراف خطا	میانگین قدر مطلق خطا	معادله خط رگرسیون
گریجینگ ساده	دایره‌ای	۱۱۵/۹	۰/۵۷۱	۱/۴۴	۱/۴۴	$Y=0.334x+237.2$
	کروی	۱۱۶/۲	۰/۵۵۱	۱/۳۲	۱/۳۲	$Y=0.321x+239.12$
	نمایی	۱۱۵/۶	۰/۵۱۵	۰/۶۵	۰/۶۵	$Y=0.286x+244.1$
	گوسی	۱۱۹/۷	۰/۵۰۵	۱/۸۵	۱/۸۵	$Y=0.343x+237.2$
گریجینگ معمولی	دایره‌ای	۱۱۸/۶	۰/۵۶۸	۱/۲۸	۱/۲۸	$Y=0.312x+225.2$
	کروی	۱۱۹/۲	۰/۵۵۷	۱/۱۸	۱/۱۸	$Y=0.305x+227.4$
	نمایی	۱۱۸/۷	۰/۵۳۲	۰/۶۹	۰/۶۹	$Y=0.321x+232.8$
	گوسی	۱۲۲/۷	۰/۵۱۱	۱/۶۰	۱/۶۰	$Y=0.370x+225.5$
گریجینگ عام	دایره‌ای	۱۱۸/۴	۰/۵۷۰	۱/۲۶	۱/۲۶	$Y=0.310x+225.5$
	کروی	۱۱۹/۱	۰/۵۵۳	۱/۲۰	۱/۲۰	$Y=0.305x+228.2$
	نمایی	۱۱۸/۵	۰/۵۳۳	۰/۶۹	۰/۶۹	$Y=0.321x+233.0$
	کوسی	۱۲۲/۴	۰/۵۰۶	۱/۹۷	۱/۹۷	$Y=0.340x+239.4$

با توجه به این مدل بهترین مدلی که قادر به توجیه بارندگی مکانی می‌باشد مدل نمایی از روش گریجینگ ساده می‌باشد. بر این اساس این مدل را می‌توان برای برآزش و تخمین متغیرهای دیگر بارندگی در منطقه با استفاده از روش گریجینگ به کار برد. با استفاده از روش‌های درونیابی با مدل‌های مذکور، درونیابی انجام گرفته و نتایج به صورت نقشه‌هایی ارائه شده است. سپس با بهره‌گیری از معیارهای خطا، به ارزیابی صحت و دقت آن‌ها پرداخته شده و نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درونیابی در جدول (۱) ارائه شده است. از میان مدل‌های کریجینگ معمولی، مدل دایره‌ای دارای کم‌ترین خطای RMSE با رقم ۱۱۸/۶ و دارای ضریب تعیین ۰/۵۶۸ می‌باشند که به دلیل بالا بودن ضریب تعیین بالا نسبت به بقیه مدل‌های این روش، به عنوان بهترین مدل این روش انتخاب می‌شود و در روش کریجینگ عام، مدل دایره‌ای با کم‌ترین خطای RMSE با رقم ۱۱۸/۴ و دارای ضریب تعیین ۰/۵۷ می‌باشند که به دلیل بالا بودن ضریب تعیین نسبت به بقیه مدل‌های این روش مناسب‌ترین مدل در روش کریجینگ عام انتخاب می‌شود. در کریجینگ ساده مدل‌های نمایی با داشتن خطای RMSE با رقم ۱۱۵/۶ و همچنین دارای ضریب تعیین ۰/۵۱۵ می‌باشند و همچنین از میزان خطایی MBE و MAE کم‌تر می‌باشند که به عنوان مناسب‌ترین روش انتخاب می‌شود. نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درونیابی بر اساس معیارهای آماری نشان داد که روش ساده مدل نمایی مناسب‌ترین روش جهت برآورد توزیع مکانی بارش در شمال غرب کشور به شمار می‌رود زیرا دارای کم‌ترین خطای RMSE، MBE و MAE در بین همه روش‌ها است. نقشه پهنه‌بندی بارش به همراه نیم تغییر نمای آن برای

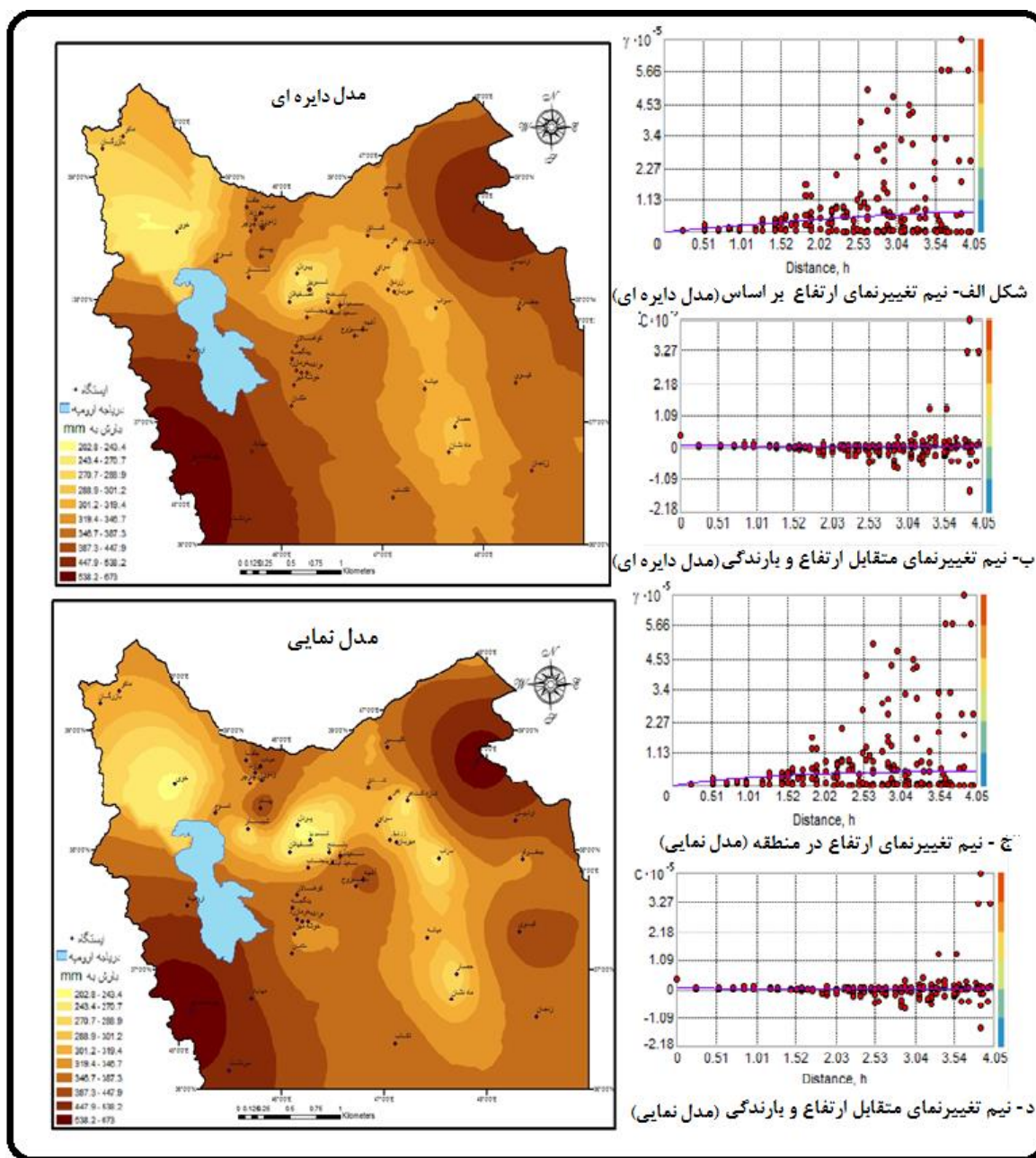
هریک از روش‌های کریجینگ ساده، معمولی و عام در شکل زیر آورده شده است: کریجینگ ساده (SK)، کریجینگ معمولی (OK)، کریجینگ عام (UK) جهت تخمین میانگین.

شکل ۱: نقشه تخمین و نیم تغییر نمای بارش سالانه در محدوده شمال غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ ساده به روش مدل کروی و

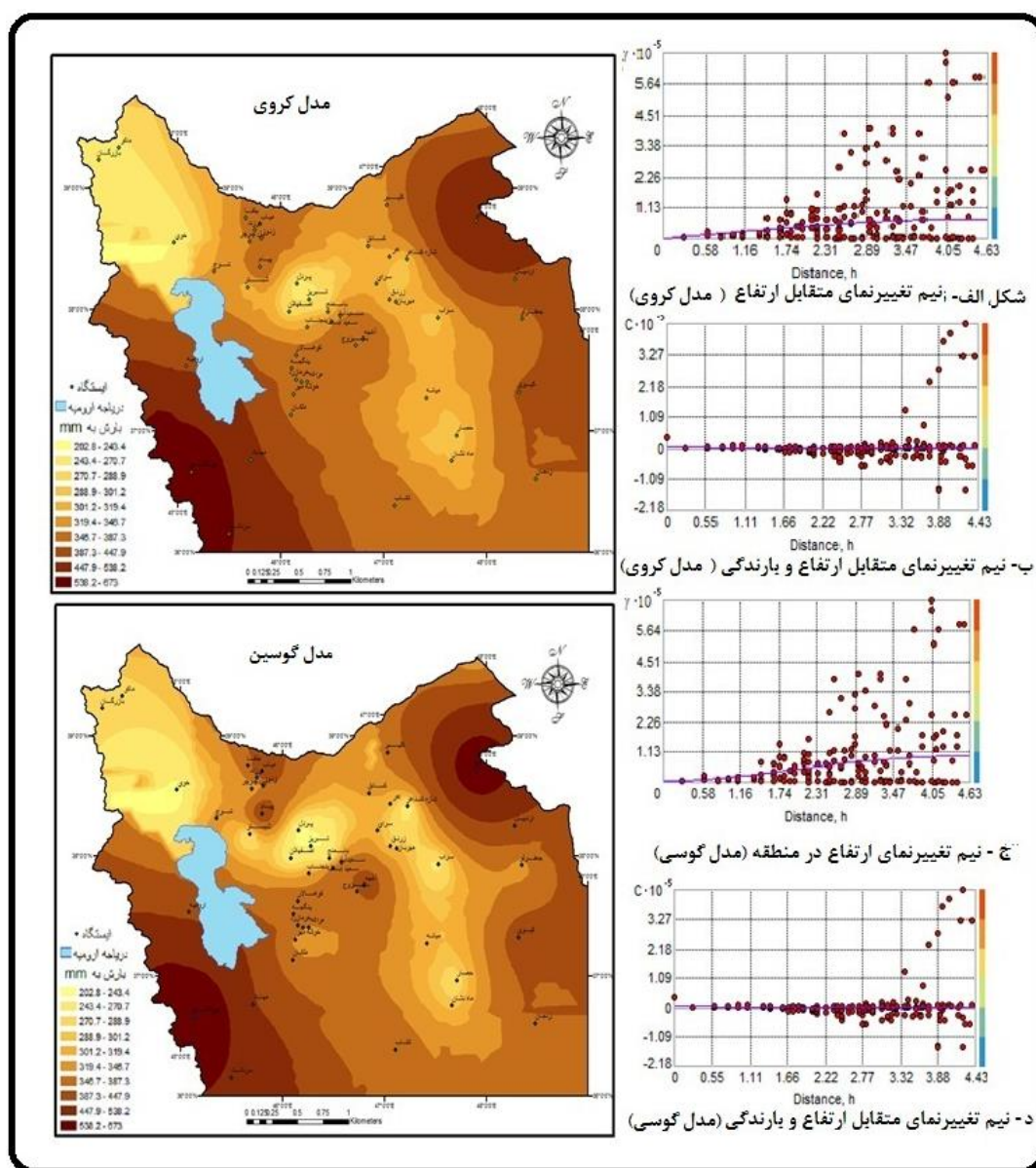
گوسی

مورد مطالعه در نواحی شمال شرق و جنوب غربی دارای بیشترین بارش بوده و کمترین بارش در قسمت میانه، حصار، ماه نشان، بازرگان، قسمت شمالی خوی و نواحی غربی کلیبر مشاهده می‌شود. در شکل ۱ قسمت (ج) نیم تغییرنمای ارتفاع در منطقه می‌باشد، ارتفاع ایستگاه‌ها از سطح زمین متفاوت است و شکل (د) که نیم تغییرنمای متقابل بارش و ارتفاع می‌باشد که با توجه به این‌که داده‌های ایستگاه‌ها به خط روند نزدیک هستند بنابراین بین ارتفاع و بارش همبستگی وجود دارد.

شکل ۲: نقشه تخمین و نیم تغییر نمای بارش سالانه در محدوده شمال غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ ساده به روش مدل دایره‌ای و نمایی

مطابق شکل (۲) مدل دایره‌ای با مدل‌های کروی و گوسی تقریباً شبیه هم بوده و با توجه به نقشه‌های حاصله، توزیع بارش دریافتی یکسانی را نشان می‌دهند. شکل (الف) محدوده ایستگاه‌ها را نسبت به خط همبستگی نشان داده و در شکل (ب) مشخصات در مدل دایره‌ای نیم تغییرنا‌متقابل بارش و ارتفاع همبستگی مکانی خوبی دارند. در این روش میزان خطاهای RMSE, MBE به ترتیب ۱۱۵/۹ و ۱/۴۴ می‌باشد (جدول ۱) و این مدل دارای همبستگی مکانی بارش و روند مشخصی است.

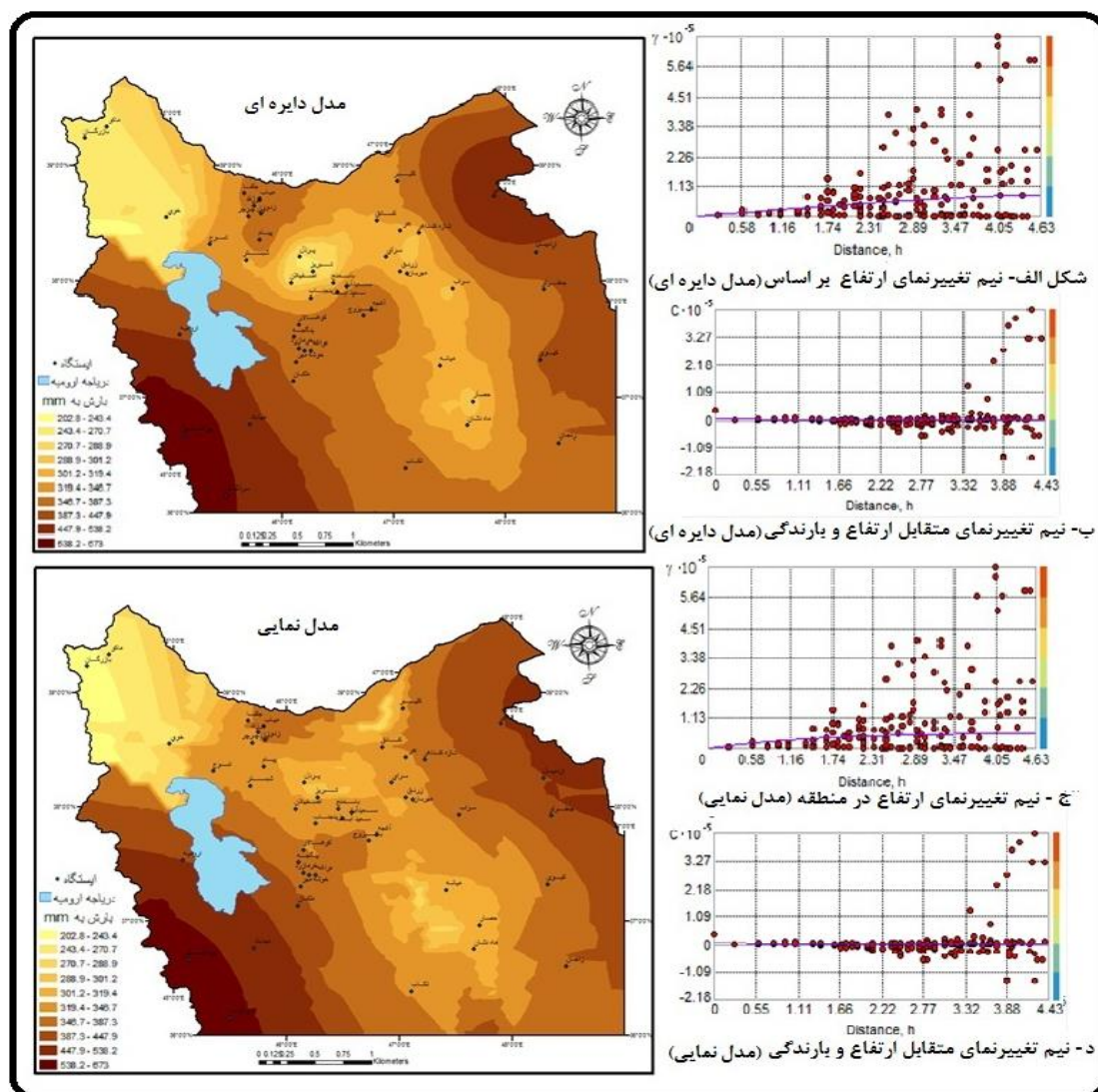
شکل ۳: نقشه تخمین و نیم تغییر نما‌ی بارش سالانه در محدوده شمال غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ معمولی به روش مدل کروی و گوسی

مدل کروی کاهش تدریجی از خود همبستگی مکانی را تا فاصله معین نمایش می‌دهد. در قسمت‌های شمال شرق با

جنوب غربی از لحاظ میزان بارش دریافتی تقریباً برابر می‌باشند. در شکل ۱ قسمت (الف) نیم تغییرنمای سهمی واریوگرام ارتفاع وزنی متغیرنمای متقابل بارندگی و ارتفاع و مدل بهینه برازش داده شده را نشان می‌دهد این نمودار بیانگر این است که ایستگاه‌ها از نظر ارتفاع از سطح زمین متفاوت بوده و همان‌طور که از نمودار (ب) نیز مشخص است نیم تغییرنمای متقابل بارش و ارتفاع از نظر پراکندگی نسبت به خط روند همبستگی مکانی خوبی را نشان می‌دهد که تقریباً در تمام روش‌های بعدی یکسان می‌باشد. بر اساس مدل گوسی (شکل ۱) مشاهده می‌شود منطقه شکل (۳) به روش کریجینگ معمولی مدل کروی و گوسین همراه با نیم تغییر نمای آن ترسیم شده است. با توجه به این نقشه میزان پراکندگی بارش‌ها در نواحی شرقی و جنوب غربی منطقه بیش‌تر بوده و مقادیر کم‌تر بارش در قسمت شمال غربی منطقه و تبریز، پردل، سراب، حصار و ماه نشان دیده می‌شود. (الف) نیم تغییرنمای ارتفاع در منطقه می‌باشد و با توجه به قسمت (ب) نیز مشخصات در روش کریجینگ معمولی مدل کروی از لحاظ نیم تغییرنمای بارش و ارتفاع به خط روند نزدیک می‌باشند و فقط چند ایستگاه از خط روند دور می‌باشند که وجود همبستگی مناسبی را نشان می‌دهند.

در مدل گوسی همانند نقشه‌های قبلی تمرکز بارش بیش‌تر در شرق و جنوب غرب مشاهده می‌شود و نواحی شمال غربی منطقه، پردل، تبریز، سرای، تازه کند اهر، حصار، ماه نشان، سراب و اصفهان از میزان بارش کم‌تری برخوردار هستند که به صورت نواری از سمت شمال غرب به جنوب شرق منطقه مورد مطالعه کشیده شده است. (شکل ج) نمایانگر نیم تغییرنمای ارتفاع در منطقه می‌باشد و (ب) نیم تغییرنمای متقابل بارش و ارتفاع را نشان می‌دهد. در روش کریجینگ معمولی مدل گوسی ارزیابی خطاهای RMSEMBE به ترتیب ۱۱۲/۷ و ۱/۶۰ می‌باشد بارندگی سالانه دارای همبستگی مکانی و فاقد روند مشخص است.

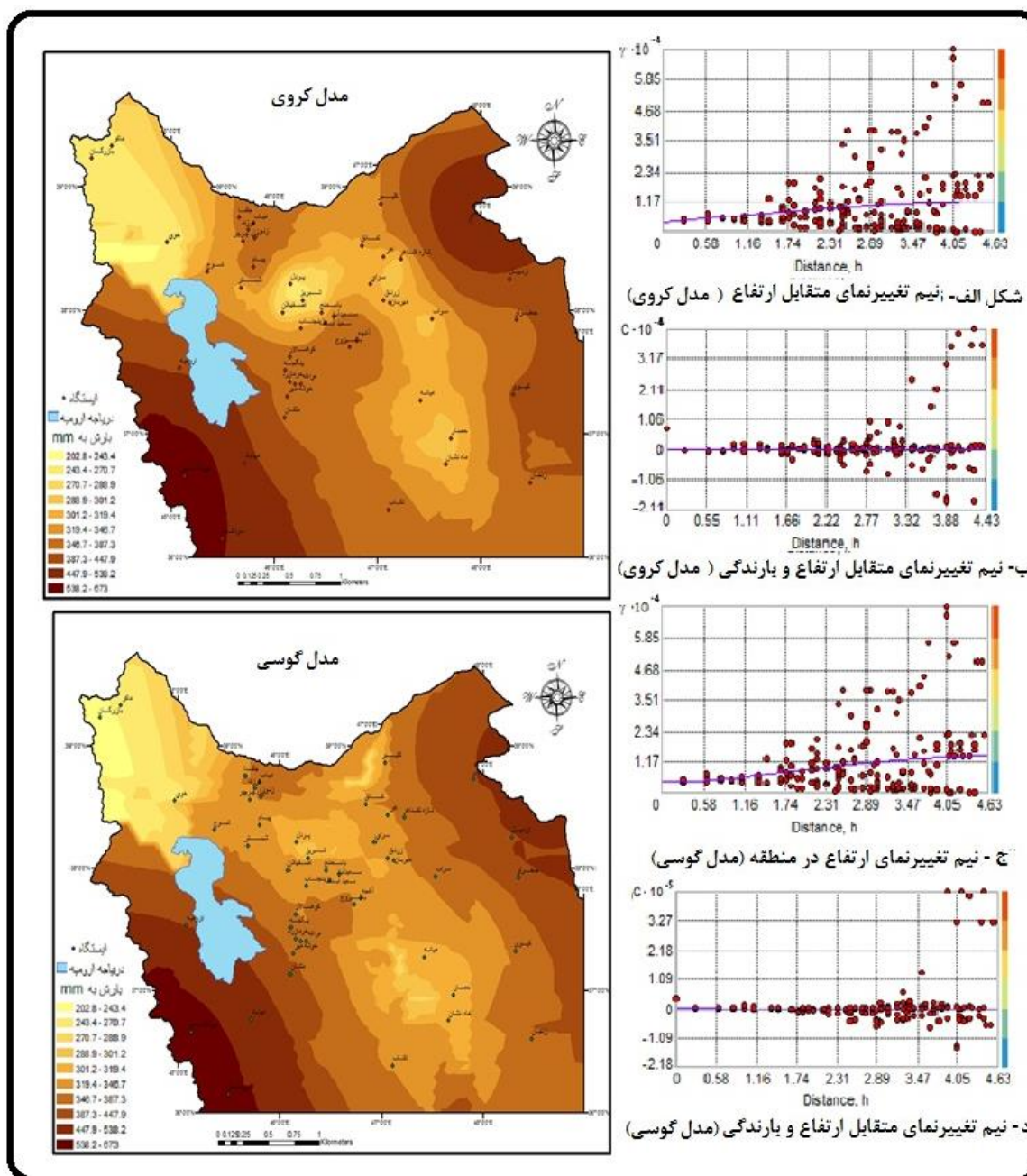
در مدل دایره‌ای نیز مثل نقشه‌های قبلی بخش‌های شرق و جنوب غرب میزان بارش بیش‌تر از بقیه قسمت‌هاست و خوی، بازرگان، ماکو، تبریز، سراب، حصار، ماه نشان، پردل و میانه از بارش کم‌تری برخوردار است (شکل ۴). در روش کریجینگ معمولی دایره‌ای نیز از لحاظ نیم تغییرنمای متقابل بارش و ارتفاع همبستگی مکانی خوبی دارند. از روی این نمودار می‌توان متوجه همبستگی مکانی بارش سالانه و فقدان روند شد. در نقشه مدل نمای می‌توان مراکز پر بارش را در اردبیل، سردشت و شمال مشاهده کرد که نسبت به بقیه منطقه از بارش بیش‌تری برخوردار می‌باشند و قسمت شمال غربی محدوده، غرب کلیبر، پردل، تبریز، میانه، حصار، ماه‌نشان و تکاب از میزان بارش کم‌تری برخوردار می‌باشد. در روش کریجینگ معمولی مدل کروی از لحاظ نیم تغییرنمای متقابل بارش و ارتفاع به خط روند نزدیک می‌باشند و فقط چند ایستگاه از خط روند دور می‌باشند که نشانگر وجود همبستگی مناسبی را نشان می‌دهند.

شکل ۴: نقشه تخمین و نیم تغییر نمای بارش سالانه در محدوده شمال غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ معمولی به روش مدل دایره‌ای و نمایی

در روش کریجینگ عام به روش مدل کروی نیز از لحاظ نیم تغییرنما متقابل بارش و ارتفاع همبستگی مکانی خوبی دارند که در این مدل منطقه دارای خطاهای ارزیابی RMSE, MBE به ترتیب ۱/۱۹ و ۱/۲۰ می‌باشد (جدول ۱). با توجه به نمودار زیر در این مدل منطقه از نظر میزان بارش دریافتی دارای همبستگی می‌باشد. مدل گوسی از نظر میزان بارش دریافتی تقریباً همانند کریجینگ عام کروی می‌باشد. نمودار ج مربوط به نقشه کریجینگ عام گوسی می‌باشد که نیم تغییرنمای ارتفاع و نیم تغییرنمای متقابل بارندگی را نشان می‌دهد. شکل ۵ قسمت (د) که نیم تغییرنمای ارتفاع در منطقه می‌باشد، ارتفاع ایستگاه‌ها را نسبت به خط همبستگی نشان می‌دهد. در روش کریجینگ عام نیز از لحاظ نیم تغییرنما متقابل بارش و ارتفاع همبستگی مکانی خوبی دارند. در این روش همبستگی مکانی بارش سالانه

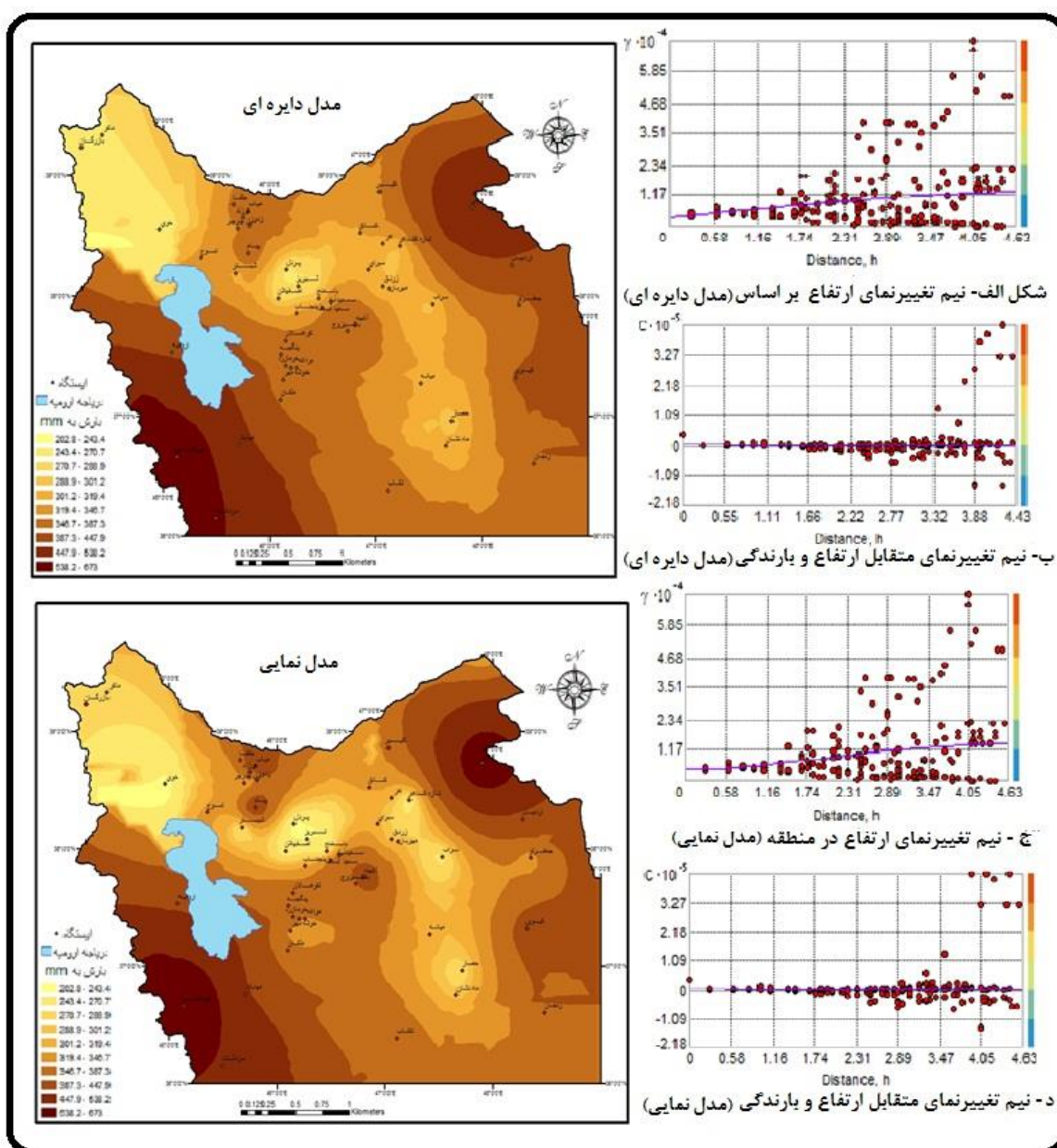
و فاقد روند معلوم است.

شکل ۵: نقشه تخمین و نیم تغییر نمای بارش سالانه محدوده شمال غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ عام به روش مدل کروی و گوسی

در نقشه‌های حاصل از مدل‌های کریجینگ عام تفاوت آن‌چنان زیادی در بارش دیده نمی‌شود و هسته‌های بارش در تمام نقشه‌ها تقریباً به‌طور مساوی پخش شده و بیش‌ترین دریافتی نزولات جوی در استان اردبیل و پیرانشهر را نشان می‌دهد و کم‌ترین میزان بارش در شمال دریاچه ارومیه و حصار، ماه‌نشان، تبریز، پردل، میانه و تازه کند اهر را نشان

می‌دهد. نیم تغییرنمای حاصل از مدل‌های کریجینگ عام نمایی همانند دیگر روش‌های کریجینگ دارای همبستگی مکانی بارندگی سالانه است. در نقشه مربوطه مدل دایره‌ای، منطقه مورد مطالعه قسمت شرق با جنوب‌غرب بیش‌ترین بارش دریافتی و شمال‌غرب و حصار، ماه‌نشان، سراب، تبریز، پردل و اصفهان کم‌ترین میزان بارش را نشان می‌دهد. در روش کریجینگ عام دایره‌ای نیز از لحاظ نیم تغییرنما متقابل بارش و ارتفاع همبستگی مکانی خوبی و فاقد روند مشخص است.

شکل ۶: نقشه تخمین و نیم تغییر نمای بارش سالانه در محدوده شمال‌غرب طی دوره ۱۹۸۶-۲۰۰۵ با استفاده از کریجینگ عام به روش مدل دایره‌ای و نمایی

نتیجه‌گیری

امروزه روش‌های مختلفی جهت درونیابی پارامترهای اقلیمی همانند بارش به کار گرفته می‌شوند. در این تحقیق برخی از روش‌های درونیابی به منظور برآورد بارندگی متوسط سالانه شمال غرب کشور به کار گرفته شده است. از بررسی روش‌های مختلف کریجینگ در محدوده مورد مطالعه نتایج زیر حاصل شده است. با توجه به ارزیابی معیارهای خطاها، کریجینگ ساده مدل‌نمایی از ضریب خطایی MAE MBE و RMSE کم‌تری نسبت به بقیه مدل‌ها می‌باشد که به‌عنوان بهترین مدل این روش در منطقه مورد مطالعه انتخاب می‌گردد. میانگین ضریب تعیین مدل‌های کریجینگ عام در حدود $(r=0/540)$ می‌باشد. در ارزیابی معیارهای خطاها و با توجه به میزان ضریب تعیین و ضریب خطایی RMSE کم‌تر مدل دایره‌ای به‌عنوان بهترین مدل این روش انتخاب می‌شود. در ارزیابی روش کریجینگ معمولی مدل دایره‌ای از بیش‌ترین ضریب تعیین در منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد و میانگین ضریب تعیین مدل‌های آن $(r=0/542)$ می‌باشد. در بررسی معیارهای خطاها و بالاترین ضریب تعیین را مدل‌نمایی دارا است؛ بنابراین برای انتخاب بهترین مدل این روش، با توجه به میزان بالای ضریب تعیین مدل‌نمایی انتخاب می‌شود؛ اما به‌طور کلی از بین روش‌های کریجینگ، کریجینگ ساده که دارای ضریب تعیین بالاتری $(r=0/538)$ نسبت به روش‌های کریجینگ معمولی و کریجینگ عام بوده، بنابراین این روش در منطقه شمال غرب کشور نسبت به بقیه کریجینگ‌ها مناسب‌تر است. این نتایج با نتایج خسروی و همکاران (۱۳۹۳) که روش کریجینگ ساده را بهترین روش میان‌یابی انتخاب کرده‌اند هم‌خوانی دارد. در کل بررسی‌ها نشان داد که در مجموع، روش مناسب در ارزیابی روش‌های زمین‌آماری در توزیع فضایی عنصر بارش در شمال غرب کشور روش کریجینگ ساده مدل‌نمایی است چرا که در مقایسه با دیگر روش‌ها ضریب تعیین (R^2) مناسبی داشته و مقادیر خطای آن کم‌تر است؛ بنابراین از بین تمامی روش‌های مورد استفاده در این تحقیق روش کریجینگ ساده مدل‌نمایی به‌عنوان بهترین روش پیشنهاد می‌شود. از این‌رو در راستای این مطالعه زیر مطرح می‌گردد:

- از آنجای که مبنای درونیابی این مطالعه تعداد ایستگاه‌هایی می‌باشد که طول دوره آماری بیش‌تر دارند لذا توصیه می‌شود در مطالعات بعدی جهت تکمیل کردن و همچنین مقایسه نتایج از تمام ایستگاه‌ها جهت درونیابی بهره گرفته شود.

- جهت از بین بردن تأثیر ارتفاع در درونیابی توصیه می‌شود که ابتدا مدل‌سازی ارتفاعی بر مبنای ایستگاه‌های بیش‌تری انجام گیرد سپس بر مبنای نتایج این مدل درونیابی انجام گیرد.

سپاسگزاری

این مقاله از طرح تحقیق با حمایت مالی سازمان آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی تهیه شده است. لذا از مدیر عامل محترم آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی و کارشناسان تحقیقاتی سازمان مذکور به خاطر این مساعدت قدردانی می‌نمایم.

Archive of SID

منابع

- ثقفیان، بهرام؛ رحیمی بندرآبادی، سیما؛ طاهری، حمید؛ غیومیان، جعفر (۱۳۸۴)، «اثر تراکم ایستگاه و تفکیک منطقه‌ای در برآورد توزیع مکانی بارندگی روزانه، مطالعه موردی بارندگی جنوب غرب ایران»، *نشریه استقلال*، شماره ۱، صص ۷۵-۹۵.
- حسنی پاک، علی اصغر (۱۳۸۹)، «زمین‌آمار (ژئواستاتستیک)»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- خسروی، محمود؛ دوست کامیان، مهدی؛ میرموسوی، حسین؛ بیات، علی؛ بیگ رضایی، احسان (۱۳۹۳)، «تحلیل و طبقه‌بندی دما و بارش در ایران زمین با استفاده از روش‌های زمین‌آمار و تحلیل خوشه‌ای»، *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، شماره ۱۳، صص ۱۲۱-۱۳۲.
- رحیمی بندرآبادی، سیما (۱۳۷۹)، «بررسی کاربرد روش‌های ژئواستاتستیک در برآورد بارندگی مناطق خشک و نیمه‌خشک جنوب شرق ایران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
- شمسایی، ابوالفضل؛ ثقفیان، بهرام؛ دهقانی، وحید (۱۳۸۶)، «ارزیابی روش‌های زمین‌آمار در برآورد توزیع مکانی بارندگی توفان‌های بزرگ حوضه آبریز سد دژ»، *ششمین کنفرانس هیدرولیک ایران*، دانشگاه شهرکرد، صص ۱۵-۱۳.
- شهابی‌فر، مهدی (۱۳۸۲)، «برآورد تبخیر و تعرق مرجع منطقه‌ای با استفاده از زمین‌آمار و سیستم اطلاعات جغرافیایی در استان تهران»، پایان‌نامه دکترا، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.
- عساکره، حسین (۱۳۸۷)، «کاربرد روش کریجینگ در میان‌یابی بارش»، *جغرافیا و توسعه*، شماره ۱۲، صص ۴۲-۲۵.
- علیجانی، بهلول؛ بیات، علی؛ بلیانی، یدالله؛ دوست کامیان، مهدی؛ جوانمرد، آزاده (۱۳۹۲)، «توزیع فضایی بارش ایران»، نخستین همایش بین‌المللی مخاطرات محیطی دانشگاه خوارزمی تهران، ۸ و ۹ آبان ۱۳۹۲، صص ۱۴-۱.
- Biau, G., Zorita E., Storch, H., Wackernagel, H., (1999), "Estimation of precipitation by kriging in the EOF space the sea level pressure field", *Journal of Climate*, 12: 9-18.
- Goovaerts, P., (2000), "Geostatistical approach for incorporating elevation in the spatial interpolation of rainfall", *J. Hydrology Amsterdam*, 228 (1-2): 113-129.
- Hargrove, W.W., (2001), "Interpolation of rainfall in Switzerland using a regularized spline with tension", *Geographic information and Spatial Technologies Group*, Book Ridge National Laboratory.
- Hevesi, J.A., Istok, J.D., Flint, A.L., (1992), "Precipitation estimation in mountainous terrain using multivariate geostatistic. Part I: Structural Analysis", *J. Appl. Meteorol*, 31: 661-676.
- Label, T., Basting, G., Abled, C., Cretan, J.D., (1985), "On the Accuracy of Areal Rainfall Estimation: A Case Study", *Water Resources Research*, 23(11): 2123-2134.

- Noel, A., cressie, C., (1991), "Statistics for Spatial data A., 1991[1] A. *Huijbregts, Huijbregts mining Geostatistics academic press.*
- Pruhomme, C., Reed. D.W., (1999), "Mapping extreme rainfall in mountainous region using Geostatistical Techniques", *International Journal of Climatology*, 19(2): 1337-1356.
- Siska, P.P., Hung, I.K., (2005), "Assessment of Kriging accrue in the GIS environment" [online]: <http://gis.esri.com/library/userconf/proc01/professional/papers/pap280/p280.htm>.
- Tabios, G.Q., Salas, J.D., (1986), "A comparative analysis of techniques for spatial analysis precipitation", *Water Resources Bulletin*, 21 (3): 365-380.

Archive of SID